

[Ministeren for handel, industri og søfart.] Pedersen. Jeg har ikke læst referatet og kan derfor ikke så godt udtale mig om det, men svarer det til det, det ærede medlem hr. Aksel Møller refererede, tror jeg, at jeg i min vurdering kan være ganske enig med det ærede medlem.

Flere bemærkninger har jeg ikke at fremsætte, men imødeser den udvalgsbehandling, der nu formentlig vil finde sted.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Tholstrup*): Til det ærede medlem hr. Einer-Jensen vil jeg gerne sige, at vi ikke har tilsidesat hensynet at skaffe arbejde til danske arbejdere. Selvom der er en sandhed i, at det er absolut nødvendigt at få jern og andre varer hjem, er der også en sandhed i, at det er absolut nødvendigt at få de varer hjem, vi her har nævnt. Jeg kunne godt have lyst til at spørge: Hvad er det for varer af den gruppe, der her er nævnt, som ikke er nødvendige? Jeg tror, det er en meget overfladisk måde, det ærede medlem hr. Einer-Jensen har læst denne liste på. Her står nemlig:

„reservedele af enhver art til anvendelse i automobiler, traktorer, motorcykler, cykler, jernbane- og skibsmateriel, flyvemaskiner og maskiner, der anvendes indenfor håndværk og industri, samt for traktorer, last- og vareautomobiler, samlet eller i dele til samling, inklusive dæk og slanger, landbrugsmaskiner, forbrændingsmotorer til stationært brug og fiskerbåde, elektromotorer, håndværktøj af enhver art, arbejdstøj og arbejdsfodtøj“.

Er der en eneste ting derimellem, der ikke er ligeså nødvendig som jernplader til skibe? Det er der ikke, men disse reservedele er nødvendige, for at vi kan være konkurrencedygtige i skibsbygning, så vi får brug for disse jernplader til skibene. Hvis vi ikke kan konkurrere, får vi heller ikke brug for jernplader til skibe, så er der ingen, der vil købe de skibe, som er produceret for dyrt.

Til det ærede medlem hr. Grue-Sørensen vil jeg sige, at jeg er glad for den velvilje, han viste, men finder det overflødigt at nedsætte udvalg. Denne liste er så klart affattet, at ærede medlemmer må kunne tage stilling til den uden videre forhandling. Min fremsættelsestale forleden dag og det, jeg har sagt i dag, må være et tilstrækkeligt supplement til de oplysninger, der er nødvendige for at kunne tage stilling til problemet. Det er til ingen nytte at komme det i sylvetøjskrukken.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller, som

sagde, at skal der bruges dollars hertil, er forslaget allerede faldet bort, vil jeg spørge: Hvad skal vi bruge Marshallpengene til? Er det ikke netop til investering, til udbygning og forbedring af vort produktionsapparat? Det er det, lovforslaget tilsigter. Det er altså i fuld overensstemmelse med forudsætningerne for at få Marshallpengene, måske mere og i højere grad end mange af de varer, som ellers kommer ind.

Den besynderlige tankegang, at vort lovforslag om mindre sukkereksport og dette om større import af maskiner modarbejder hinanden, skyldes vistnok, at det ærede medlem ikke har tænkt nærmere over, hvad han sagde. Forholdet er det, som jeg før har nævnt, at en mindre sukkereksport giver mulighed for en betydelig forøgelse af valuta-indtægterne, fordi der derved frigøres andre varer, som er dyrere, og som giver mere valuta hjem. Køb af de rigtige maskiner o. s. v. giver billigere køb, altså et mindre forbrug af valuta. Det er blot frigivelsen, der skal til, for at det kan blive de rigtige varer til de rigtige priser, der kommer frem. Derfor er det fuldt i overensstemmelse med slutbemærkningen: brug mindre og spar mere, dette lovforslag er fremsat.

Jeg takker det ærede medlem hr. Axel Sørensen for tilslutningen og for beredvilligheden til at behandle lovforslaget. Jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem også kan være enig med mig i, at en udvalgsbehandling er ganske overflødig.

Til den højtærede minister vil jeg sige, at jeg er enig i, at det er produktionens effektivitet, der skal fremmes. Det er det, hele lovforslaget går ud på, og overhovedet ikke andet. At det vil gå ud over importen af andre varer, er, som jeg nævnte før overfor det ærede medlem hr. Aksel Møller, bundforkert. Det vil netop give mulighed for en øget import af andre varer, derved at man får importen ledet ind i de rigtige baner. Vi kan bare tage en eneste ting ud: reservedele. Hvis alle importører af reservedele i dag får at vide, at der er fri import, og at dette fri importforhold også gælder fremover, vil der ikke blive købt flere reservedele hjem end nødvendigt for det tidsrum, det tager at forsyne sig fra fabrikken, og med de moderne transportmidler, vi har i dag, vil det i realiteten betyde, at alle fornuftige forretningsfolk vil ligge med betydelig mindre lagre af reservedele, fordi det er overflødigt at ligge med dem, når man har så let ved at forsyne sig fra fabrikkerne. Derfor går dette lovforslag ikke ud på at flytte valutafor-